

§ 1. Zagraniczny podmiot gospodarczy, prowadzący działalność gospodarczą na podstawie zezwolenia wydanego przez terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, może po upływie okresu zwolnienia spod opodatkowania podatkiem dochodowym dokonywać, z dochodu pozostałego po opłaceniu tego podatku, zakupu za złote towarów i usług z przeznaczeniem na eksport.

§ 2. 1. Zakupem mogą być objęte towary o dostatecznej podaży na rynku wewnętrznym.

2. Zakupem mogą być objęte usługi polegające na przerobie uszlachetniającym. Zakup usług może być dokonywany w zakładach posiadających nie wykorzystane moce przerobowe.

§ 3. 1. Wywóz towarów i usług, o których mowa w § 2, może być dokonywany wyłącznie na podstawie indywidualnych pozwoleń wywozu.

2. Pozwolenia na wywóz towarów i usług wydawane są przez Ministra Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług — w razie zakupu towarów rynkowych i usług albo z Ministrem Gospodarki Materiałowej — w razie zakupu towarów zaopatrzeniowych.

3. Wywóz towarów i usług, o których mowa w § 2, może być dokonywany wyłącznie za pośrednictwem branżowych przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

§ 4. Kwoty uzyskane z tytułu eksportu towarów i usług, o których mowa w § 2, przekazywane są na rachunek zagranicznego podmiotu gospodarczego w polskim banku dewizowym, z tym że 50% wpływów podlega odprzedaży polskiemu bankowi dewizowemu.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: Z. Łakomicz

284

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 grudnia 1982 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie oznaczania pojazdów samochodowych i przyczep.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 146 ust. 4 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. Nr 27, poz. 183, z 1972 r. Nr 55, poz. 382, z 1974 r. Nr 23, poz. 140 i z 1976 r. Nr 20, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 12 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie oznaczania pojazdów samochodowych i przyczep (Monitor Polski z 1976 r. Nr 14, poz. 67, z 1978 r. Nr 39, poz. 155 i z 1980 r. Nr 13, poz. 61 i Nr 31, poz. 182) wyrazy: „do dnia 31 grudnia 1982 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1983 r.”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Minister Komunikacji: J. Kamiński

285

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 28 grudnia 1982 r.

w sprawie ulg dla kombatantów w opłatach telefonicznych, radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122) i art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. z 1961 r. Nr 8, poz. 48, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 53, poz. 346, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 i z 1982 r. Nr 7, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kombatantom — emerytom, rencistom i inwalidom przysługują:

- 1) zniżka w wysokości 50% w opłatach za abonament telefoniczny,
- 2) zwolnienie od opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, zwane dalej „ulgami”.

§ 2. Podstawę do przyznania ulg stanowią:

- 1) dokument stwierdzający uprawnienia kombatanckie,
- 2) aktualny odcinek emerytury lub renty wypłacanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub państwowe przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”,

3) w odniesieniu do kombatantów nie pobierających emerytury lub renty, poza dokumentem, o którym mowa w pkt 1, także orzeczenie komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, ustalające grupę inwalidzką.

§ 3. 1. Ulgi realizuje się we właściwych miejscowo urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych lub telekomunikacyjnych od najbliższego miesiąca po przedstawieniu dokumentów, o których mowa w § 2.

2. Ulgi nie przysługują kombatantom, o których mowa w § 1, korzystającym z takich ulg na podstawie odrębnych przepisów.

§ 4. 1. Należność stanowiącą równowartość udzielonych ulg Ministerstwo Łączności rozlicza centralnie z Urzędem do Spraw Kombatantów w okresach kwartalnych, do dnia 20 miesiąca następującego po kwartale, na podstawie otrzymanych not księgowych z dyrekcji okręgów poczty i telekomunikacji z tytułu:

- 1) 50% opłat za miesięczny abonament telefoniczny,

2) 100% opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

2. Dyrektorzy okręgów poczty i telekomunikacji ustala tryb przekazywania przez podległe jednostki organiza-

cyjne niezbędnych informacji, dotyczących należności z tytułu udzielonych ulg.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Minister Łączności: W. Majewski

286

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 22 grudnia 1982 r.

w sprawie zasad obsługi kasowej budżetu państwa oraz współdziałania w kontroli jego wykonania.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o statucie Narodowego Banku Polskiego (Dz. U. Nr 7, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obsługę kasową budżetu centralnego i budżetów terenowych wykonuje Narodowy Bank Polski.

2. Obsługę kasową budżetów terenowych stopnia podstawowego (gmin, miast i gmin, miast) w miejscowościach będących siedzibą banku spółdzielczego wykonują banki spółdzielcze.

3. W uzasadnionych wypadkach obsługę kasową budżetów terenowych, o których mowa w ust. 2, może wykonywać — na wniosek zainteresowanej jednostki oraz za zgodą banku spółdzielczego — oddział Narodowego Banku Polskiego.

§ 2. 1. Do zadań banków w zakresie obsługi budżetu państwa należy:

- 1) prowadzenie rachunków bankowych dla budżetów jednostek i zakładów budżetowych,
- 2) ewidencjonowanie kredytów budżetu centralnego i budżetów terenowych na rachunkach budżetowych,
- 3) sporządzanie sprawozdań z kasowego wykonania budżetu centralnego według zasad określonych przez Ministra Finansów,
- 4) współdziałanie w kontroli wykonywania budżetu państwa,
- 5) wykonywanie rozliczeń pieniężnych jednostek i zakładów budżetowych na zasadach określonych w przepisach o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki społecznej.

2. Prezes Narodowego Banku Polskiego na wniosek Ministra Finansów może polecić bankom wykonywanie zadań w zakresie obsługi budżetu państwa nie wymienionych w ust. 1.

§ 3. 1. Rodzaje rachunków bankowych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, oraz zasady ich prowadzenia ustalają odrębne przepisy, wydane przez Ministra Finansów w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego.

2. Banki otwierają rachunki budżetowe na wniosek zainteresowanych jednostek (dysponentów kredytów budżetowych), jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

§ 4. 1. Banki prowadzą ewidencję kredytów budżetowych budżetu centralnego i budżetów terenowych.

2. Banki realizują wydatki budżetowe do wysokości otwartych kredytów budżetowych.

3. Banki mogą realizować wydatki budżetowe bez otwarcia kredytów budżetowych wyłącznie w wypadkach przewidzianych w odrębnych przepisach wydanych przez Ministra Finansów.

§ 5. 1. Banki blokują kredyty budżetowe oraz rachunki bankowe jednostek i zakładów budżetowych na podstawie dyspozycji uprawnionych organów.

2. W razie niezgodnienia z bankiem przez jednostkę budżetową w określonym terminie sprawozdawczości budżetowej bank blokuje z urzędu rachunek wydatków budżetowych.

3. Odblokowanie przez bank kredytów budżetowych oraz rachunków bankowych jednostek i zakładów budżetowych może nastąpić na podstawie decyzji organu, który zarządził blokadę.

§ 6. Banki realizują zlecenia pokrycia należności budżetowych, wystawiane przez upoważnione jednostki z tytułu zaległych należności od gospodarki społecznej, w trybie przewidzianym dla poleceń pobrania.

§ 7. 1. Banki wykonują kontrolę w zakresie:

- 1) prawidłowości otwarcia rachunków bankowych przez jednostki i zakłady budżetowe,
- 2) wypłat z rachunków bankowych pod względem ich pokrycia w otwartych kredytach budżetowych i środkach pieniężnych,
- 3) prawidłowości zaliczania na rachunki bankowe ubiegłego i bieżącego roku dochodów i wydatków budżetowych w okresie przejściowym.

2. Banki dokonują okresowej kontroli równowagi budżetowej budżetów terenowych.

3. Kontrola, o której mowa w ust. 2, polega na porównaniu stanu rachunku podstawowego każdego budżetu i rachunków dochodów budżetowych z rachunkami wydatków budżetowych.

4. Banki informują terenowe organy administracji państwowej o wynikach kontroli, o której mowa w ust. 2.

§ 8. 1. Narodowy Bank Polski sporządza — na potrzeby ministerstw (urzędów centralnych) oraz okręgowych zarządów dochodów państwa i kontroli finansowej (wydziałów zamiejscowych) — sprawozdawczość z wykonania dochodów i wydatków budżetu centralnego:

- 1) miesięczną, w wielkościach narastających od początku roku,
- 2) roczną, łącznie z okresem przejściowym,
- 3) roczną z rozliczenia środków wyrównawczych.

2. Sprawozdawczość sporządza się na podstawie bankowej ewidencji dochodów i wydatków budżetowych.

3. Terminy i zakres sprawozdawczości regulują odrębne przepisy, wydane przez Ministra Finansów.

§ 9. 1. Banki potwierdzają zgodność sprawozdań jednostek budżetowych budżetu centralnego i budżetów terenowych ze stanami wynikającymi z bankowej ewidencji wykonania budżetu.